

Sygn. akt: I C 98/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Oleśnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kałwak

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Klaudia Pluta

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2017 roku

sprawy z powództwa **P. P. i K. P.**

przeciwko **Z. A.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza solidarnie od powodów P. P. i K. P. na rzecz pozwanego Z. A. kwotę 917,00 zł (dziewięćset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powodowie K. P. i P. P. reprezentowani w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata złożyli w tut. Sądzie w dniu 1 lutego 2017 roku pozew przeciwko Z. A. o pozew o zapłatę wraz z wnioskiem o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, aby pozwany zapłacił powodom kwotę 2.608,75 zł tytułem odszkodowania za szkodę majątkową, z dnia 17 czerwca 2016 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23 grudnia 2016 roku tj. 31 dnia likwidacji szkody do dnia zapłaty oraz koszty postępowania tj. opłatę od pozwu (131 zł), opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. A w razie wniesienia sprzeciwu o zasądzenie wskazanych kwot.

W uzasadnieniu swojego żądania powodowie podnosili, że w dniu 17 czerwca 2016 roku powódka jadąc drogą w miejscowości Ł., na wysokości nieruchomości nr 6, zderzyła się z psem, który wtargnął na jezdnię niepilnowany i w żaden sposób nieumocowany na posesji, w wyniku czego uszkodzeniu uległ pojazd O. (...), nr rej. (...), będący współwłasnością powodów. Na miejsce zdarzenia została wezwana policja, która ustaliła, że właścicielem psa jest Z. A.. Powodowie dokonali zgłoszenia w (...) SA szkody w pojeździe z ubezpieczenia rolników OC Z. A.. Zakład (...) odmówił wypłaty odszkodowania. Po otrzymaniu stanowiska (...) SA. Powódka zdecydowała się dokonać naprawy na własny koszt. W tym celu oddała pojazd do naprawy Panu S. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą (...). Zakład naprawczy dokonał naprawy pojazdu na łączną kwotę 3.850 zł czego potwierdzeniem jest faktura nr (...). Na powyższą kwotę składały się części zamienne (2.200 zł) oraz robocizna (1.630 zł) wg. dołączonego do faktury kosztorysu. Powodowie po naprawieniu pojazdu zgłosili szkodę z własnego ubezpieczenia Autocasco a zakład ubezpieczeń wypłacił powodom kwotę 1.241,25 zł stąd też powodowie niniejszym pozewem dochodzą kwoty 2.608,75 zł. Powodowie podkreślali, iż nie mieli obowiązku zgłaszać szkody z własnego ubezpieczenia, bowiem w całości podlega ona naprawie przez pozwanego na podstawie art. 431 kc w związku z art. 415 kc. Pismem z dnia 12 grudnia 2016 roku pełnomocnik powodów wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.608,75 zł zakreślając mu 7- dniowy termin do

spełnienia świadczenia. Pismo zostało doręczone pozwanemu w dniu 15 grudnia 2016 r.. Pozwany pismem z dnia 23 grudnia 2016 roku odmówił dobrowolnego spełnienia świadczenia - pozew karta – 3-4.

Mocą zarządzenia z dnia 7 marca 2017 roku referendarz sądowy stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w sprawie – zarządzenie karta 21.

W odpowiedzi na pozew pozwany Z. A. reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych, z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska podnosząc między innymi, iż pozwany przyznaje fakt wystąpienia zdarzenia to jest wtargnięcia w dniu 17 czerwca 2016 roku jego psa na jezdnię w miejscowości Ł. i zderzenia z pojazdem powodów. Pozwany nie podważa swojej odpowiedzialności za powyższe zdarzenie co do zasady, jednakże kwestionuje wysokość dochodzonego przez stronę pozwaną roszczenia. W ocenie pozwanego koszt naprawy samochodu strony powodowej wynikający z faktury (...) z dnia 13 lipca 2016 roku został znacząco zawyżony. Potwierdzeniem tego jest wycena szkody dokonana przez ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia Autocasco, który to ubezpieczyciel wycenił szkodę i wypłacił stronie powodowej kwotę 1.241,25 zł . Ponadto inny ubezpieczyciel, a to Powszechny Zakład Ubezpieczeń Społecznych Spółka Akcyjna z (...) w W., z którym pozwanego wiąże umowa ubezpieczenia obowiązkowego OC rolników wycenił ją na kwotę 2.043,35 zł. Zdaniem pozwanego uzyskane przez stronę powodową odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia Autocasco pokrywa powstałą szkodę w całości i wyczerpuje roszczenia. – odpowiedź na pozew karta 27-28.

(...) S.A w W., który to był powiadamiany, na wniosek pozwanego, o możliwości przystąpienia do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego pisemnie oświadczył, iż nie przystąpi do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego – wniosek karta 38 i pismo (...) S.A karta 44.

Sąd ustalił i zauważył.

Bezspornym w sprawie jest, iż zaistniała szkoda w pojeździe powodów, za którą to odpowiada pozwany jako właściciel psa, którego to wtargnięcie na drogę ją spowodowało

Pozwany co do zasady nie kwestionuje swojej odpowiedzialności opierającej się na art. 431 § 1 kc w związku z art.415 kc.

W odniesieniu do przedmiotowej szkody w prowadzonych przez siebie postępowaniach dwa Towarzystwa (...) szacowały jej wysokość:

- a) jedno towarzystwo w ramach ubezpieczenia Autocasco oceniło jej wartość na kwotę 1.241,25 zł,
- b) drugie (...) SA w ramach umowy OC rolników na kwotę 2.043,35 zł.

Sporna jest wysokość odszkodowania, wartość szkody. Pozwany kwestionował koszt naprawy pojazdu uważając, iż jest on zawyżony.

Roszczenie powoda należało oddalić, z uwagi na niewykazanie w toku postępowania wartości szkody.

Strona powodowa przedłożyła jedynie do akt sprawy dokument - fakturę zapłaty za naprawę przedmiotowego pojazdu opiewający na kwotę 3.850,00 zł. Nie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego celem wykazania wartości szkody.

Niewątpliwie powodowie mogą wykazać zakres i wysokość szkody wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Takimi dowodami mogą być dokumenty prywatne w postaci faktur dokumentujących poniesione koszty naprawy samochodu. To czy przedłożenie tylko takich dowodów jest wystarczającym dowodem na wysokość szkody zależy od oceny sądu i stanowiska strony przeciwnej tj. czy strona pozwana kwestionuje te dowody.

W realiach niniejszej sprawy skoro pozwany kwestionuje cenę usługi naprawy przedstawionym rachunkiem uznając ją za zawyżoną, a dwóch ubezpieczycieli w znacząco rozbieżnej wysokości wycenia wartość szkody to tutejszy sąd nie znajduje podstaw do uznania wiarygodności określonej wartości szkody w dokumencie -fakturze przedstawionym przez stronę powodową.

Wobec czego przedstawienie do akt sprawy tylko faktury naprawy pojazdu w ocenie sądu nie jest wykazaniem wartości szkody, a to na powódzie spoczywał ciężar jej wykazania t (art. 6 k.c) tj. wykazania przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej jakim jest wartość szkody. Tym bardziej, iż w toku procesu pozwany kwestionował wartość usługi naprawy określonej na przedstawionej fakturze. Strona powodowa miała aż nadto czasu, po zapoznaniu się z odpowiedzią na pozew, a przed pierwszym terminem rozprawy aby złożyć wniosek dowodowy celem jej wykazania. Odpowiedź na pozew otrzymała na długo przed pierwszym terminem rozprawy.

Proces cywilny opiera się na koncepcji prawdy formalnej wynikającej z akt sądowych i inicjatywa dowodowa należy przede wszystkim do samych stron. Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń strony i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia spraw (wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. I CKU 45/96 OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76) Dopuszczenie dowodu z urzędu jest uprawnieniem a nie obowiązkiem sądu, z którego to prawa sąd winien korzystać nader ostrożnie, tak by swym działaniem nie wspierał żadnej ze stron procesu. Artykuł 6 k.c. i art. 232 k.p.c. nie określają jedynie zakresu obowiązku zgłaszania dowodów przez strony, ale rozumiane być muszą przede wszystkim i w ten sposób, że strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na potwierdzenie swoich twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na tej stronie spoczywał. Ponadto samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok SN z dnia 22.11.2001 r. I PKN 660/00 Wokanda 2002/7-8/44.

Wskazać w tym miejscu należy, iż zgodnie z art. 361 kc naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego uszczerbku. Kodeks cywilny przyjmuje zasadę pełnego odszkodowania, a do jego ustalenia nie jest potrzebny fakt naprawy pojazdu.

W związku z powyższym, jeżeli materiał zgromadzony przez strony nie daje podstaw do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nie udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Zatem roszczenie powoda jako niewykazane - nieudowodnione należało oddalić.

Konsekwencją czego było rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc i o § 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz.1804) w wysokości stawek obowiązujących w dacie wnoszenia sprawy - zasądzono od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 900 zł (wynagrodzenie radcy prawnego) i 17 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa) razem 917 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.